

NOWE TYSIĄCLECIE

NUMER 4,5,6, (43) KWIECIEŃ, MAJ, CZERWIEC 2006

ISSN 1644-5112

KWARTALNIK PARAFII ODKUPICIELA ŚWIATA WE WROCŁAWIU

Ks. Proboszcz wśród pensjonariuszy „Domu Miłosierdzia” Ks. Wiktora Tkacza w Gródku na Podolu.

Od Redakcji

Drodzy Czytelnicy,

Ostatnie tygodnie to, jak co roku o tej porze czas wielkich wydarzeń w naszej parafii: Pierwsza Komunia św., Bierzmowanie, ale od ubiegłego roku w kalendarz życia Kościoła w Polsce wpisała się nowa data, o której nie wolno zapominać – 2 kwietnia. Pierwszą rocznicę śmierci Jana Pawła II przeżywaliśmy w naszej wspólnocie z wielkim wzruszeniem. Wszystkie te ważne wydarzenia są jak zawsze udokumentowane w naszej parafialnej gazecie.

W tym numerze chcemy nieco bardziej zwrócić uwagę parafian na możliwości różnorodnego zaangażowania w życie parafii. Często słychać narzekania, że niewiele się dzieje, ale warto się rozejrzeć, a każdy może dla siebie znaleźć miejsce w naszej wspólnocie. Podsumowując kolejny etap akcji pomocy naszej parafii dla „Domu Miłosierdzia” w Gródku na Ukrainie chcemy pokazać, że w prosty sposób można zrobić coś bardzo konkretnego dla innych. Prezentując natomiast grupę biblijną w naszej parafii proponujemy ofertę pogłębiania swojej duchowości.

ks. Jacek Froniewski

Taizé

www.taize.fr

Rekolekcje w Taizé (Francja)

tygodniowe spotkanie
młodzieży z całego świata
(wiek min. 17 lat)

19-28 sierpień 2006

koszt (przejazd + pobyt) 500zł
informacje i zapisy u ks. Jacka

SPIS TREŚCI

Od Redakcji..... 3

Po co adorować
Najświętszy Sakrament
skoro Jezus powiedział
„bierzcie i jedzcie...”?..... 4

Policjanci
z Komisariatu Policji
Wrocław Psie Pole
przez sport uczą dzieci
jak żyć bezpiecznie !!..... 5

Nie bójmy się
czytać Biblii 6

Pomagamy
domowi starców
w Gródku Podolskim
na Ukrainie 10

Pytając o powołanie.
Rozmowa z ks.
Aleksandrem Radeckim ... 12

www.przeznaczeni.pl..... 16

Kronika Parafialna 17

Lista Dzieci
przystępujących
do Komunii Św. 2006 20

Bierzmowanie 21

Po co adorować Najświętszy Sakrament skoro Jezus powiedział „bierzcie i jedzcie...”?

Pytanie to może wydawać początkowo wręcz obrazoburcze, ale stawały je nie raz Kościoły wywodzące się z tradycji protestanckiej. Również w prawosławiu nie ma praktyki kultu eucharystycznego poza mszą św. Różne formy adoracji Najświętszego Sakramentu są specyficznie katolickie i warto dziś nad tak postawionym pytaniem się zatrzymać, gdy i w naszych kościołach wyczuwa się często coraz mniejszy szacunek wobec Najśw. Sakramentu. Jest to może objaw pogłębiającego się braku poczucia sacrum, które w naszych świątyniach wyraża przede wszystkim święta Obecność Eucharystyczna. Także wiele osób ma dziś problem z modlitwą adoracyjną, co może wynika z nieustannego pośpiechu, albo już wręcz z niezrozumienia i splotenia wiary w Eucharystię.

Różne formy adoracji Najświętszego Sakramentu pojawiły się w naszym Kościele dość późno, bo dopiero w średniowieczu. Nie znaczy to, że wcześniej nie oddawano czci Eucharystii, ale nie przybierało to form zewnętrznych poza liturgią mszy św. Rozwój form pobożności eucharystycznej był związany z pojawieniem się pierwszych poglądów negujących rzeczywistą obecność Chrystusa w Eucharystii oraz z różnymi przejawami znieważania Eucharystii. Takim najbardziej spektakularnym przejawem czci Najśw. Sakramentu poza mszą

rystycznej. Sobór Trydencki broniąc wobec błędów reformatorów nauki o przeistoczeniu w Dekrecie o Eucharystii jednocześnie orzekł trwałość przemiany konsekrowanego chleba i wina, która także była negowana przez Lutra. Stąd logicznie znalazł się też tu fragment o kulcie eucharystycznym: „Nie ma więc żadnej możliwości wątplenia, że wszyscy wierni Chrystusowi według zwyczaj u przyjętego w Kościele katolickim mają temu Najświętszemu Sakramentowi oddawać najwyższy kult adoracji, który należy się prawdziwemu Bogu. Nie zmniejsza obowiązku uwielbienia to, że Chrystus ustanowił ten Sakrament do spożywania.” Kanon 6 tegoż dekretu zamyka tę prawdę w formule dogmatycznej.

Mamy więc odpowiedź na postawione pytanie od strony dogmatycznej, ale warto rozwinąć jeszcze wątek praktyczny, by dobrze sobie uzmysłowić cel adoracji. Orzeczenia Soboru Trydenckiego i konfrontacja z protestantyzmem spowodowały bowiem taki rozwój pobożności eucharystycznej, który po części przysłonił związek adoracji z ofiarą eucharystyczną, a szczególnie z komunią św. Dopiero po Soborze Watykańskim II podkreślono, że adoracja nie może być jakby celem samym w sobie oderwanym od tego, co dokonuje się w liturgii eucharystycznej. Celem adoracji jest przede wszystkim otwarcie na głębsze przeżywanie pamiętki śmier-

ci i zmartwychwstania Chrystusa, a to ma prowadzić do częstej komunii, ma rozbudzić pragnienie pełnego zjednoczenia z Chrystusem. Nie chodzi tu obecnie o pomniejszenie znaczenia kultu Eucharystii poza mszą św., ale o nadanie mu właściwego znaczenia. Adoracja w Kościele katolickim nie jest po to, by zmieniać intencję Jezusa na „bierzcie i patrzcie”, ale po to, by pragnienie Jezusa „bierzcie i jedzcie” spełniało się jak najgłę-

biej w życiu wiernych. Na koniec warto tu jeszcze przypomnieć jedno zdanie papieża Jana Pawła II: „Ożywienie i pogłębienie kultu eucharystycznego jest sprawdzianem prawdziwej odnowy – tej, którą Sobór postawił sobie za cel”. I może dlatego w tylu nowych ruchach i wspólnotach wcześniej, czy później bardzo ważne miejsce zajmuje adoracja Najśw. Sakramentu.

ks. Jacek Froniewski

Policjanci z Komisariatu Policji Wrocław Psie Pole przez sport uczą dzieci jak żyć bezpiecznie !!

Informuję, że dnia 24.04.2006 r, we Wrocławiu przy ul. Sołtysowickiej 34 w Zespole Szkolno – Przedszkolny nr 4 odbył się dzielnicowy finał VII edycji Turnieju Sportowo-Edukacyjnego „POMAGAJMY SOBIE WZAJEMNIE”. W zabawie udział wzięło 7 sześciuosobowych drużyn reprezentujących wszystkie szkoły podstawowe z terenu podległego Komisariatu Policji Wrocław Psie Pole i kibice. Dzieci tworzyły portret pamięciowy sprawcy zainscenizowanej scenki rozboju, współzawodniczyły w konkurencjach sportowych i odpowiadały na pytania z zakresu podstawowych przepisów Ruchu Drogowego, uzależnień, wiedzy o Policji i unikania zagrożeń.

Zwyciężyła reprezentacja Szkoły Podstawowej nr 40 w składzie:

- KALINOWSKA Daria
- AFTOWICZ Tomasz
- ERD Klaudia
- KOZŁOWSKI Tomasz
- CZEKAJ Dagmara
- SZYDŁOWSKI Jacek

Opiekunami drużyny ze strony szkoły są nauczycielki: Grażyna SKORUPSKA i Iwona

IWANKÓW. Dzielnicowy st. post. Andrzej Magoński jest opiekunem grupy z ramienia Policji. Zwycięska drużyna będzie reprezentować dzielnicę Psie Pole w finale miejskim 1 czerwca 2006 r.

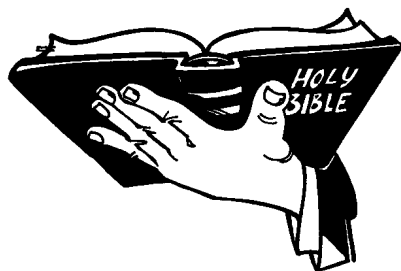
Wszystkie dzieci otrzymały nagrody sponsorowane przez Rade Osiedla Karłowice-Różanka, Rade Osiedla Widawa, Centrum Handlowe E Leclerc oraz firmy „InterEs” i „Toya”.

Nad sprawiedliwym przebiegiem rozgrywek czuwała komisja utworzona z Policjantów Komisariatu Policji Wrocław Psie Pole w składzie Naczelnik Sekcji Prewencji nadkom. Rafał Gołąb – przewodniczący komisji, Kierownik Rewiru Dzielnicowych st. asp. Wiesław Makowczyński, Zespół Wykroczeń asp. sztab. Zbigniew Górka oraz sędziowie liniowi mł. asp. Jarosław Janowski, st. post. Andrzej Magoński, sierż. sztab. Piotr Ropicki. Całość poprowadził Policjant z Zespołu ds. Prewencji Kryminalnej st. post Katarzyna Urbaniuk.

W czasie finału rozgrywek obecny był Komisarz Lew. Rozmawiał z zawodnikami oraz kibicami. Komisarz Lew wręczał również nagrody rzeczowe.

Maat

Nie bójmy się czytać Biblii!

Bardzo wielu katolików boi się sięgać po Biblię z góry zakładając, że tekst będzie za trudny do samodzielnej lektury. Od ponad roku w naszej parafii spotkania w ramach katechezy dla dorosłych mają charakter biblijny – wspólnie czytamy i interpretujemy poszczególne księgi Pisma Świętego. Poniżej prezentujemy świadectwa uczestników tych spotkań oraz inne możliwości poznawania głębiej Księgi, która jest listem Boga do każdego z nas.

Czym dla mnie są spotkania z Biblią w naszej parafii?

Msza św. jest dla mnie podstawowym spotkaniem ze Słowem Bożym mówionym i śpiewanym (Psalm). Jednak każda modlitwa we wspólnocie powinna doprowadzić do modlitwy osobistej, gdzie powinniśmy wypowiadać się przed Panem, ale również pozwolić Bogu przemawiać do nas. Taki dialog jest możliwy przez czytanie Słowa Bożego. Jest to piękna droga rozwoju duchowego ponieważ:

1. Postawa gotowości stanięcia przed Panem i podjęcia dialogu jest wyrazem wiary i zaufania oraz chęci zaproszenia Boga do naszego serca, które ma być Jego świętym przybytkiem.

2. Bóg jest miłością i chce nas ogarnąć ogromem swej miłości. W Słowie Bożym Bóg mówi do nas jak ogromną miłością nas darzy.

3. Słowo Boże jest pokarmem duchowym – potrzebujemy strawy duchowej, by nasz duch nie osłabł.

4. Kiedy prosimy Boga o prowadzenie lub pomoc często taką odpowiedź dostajemy podczas czytania Słowa Bożego – może to być jedno zdanie lub kilka słów.

5. Słowo Boże pełni w naszym życiu rolę dydaktyczną:

- buduje i umacnia naszą wiarę
- pociesza i odbudowuje poczucie własnej wartości
- poucza i przekonuje o grzechu
- ostrzega przed konsekwencjami życia w grzechu
- prowadzi nas do poznania Boga

Żeby to wszystko miało szansę dokonać się w naszym życiu musimy po prostu zacząć czytać Biblię. Bardzo pomogły mi i zachęciły do tego spotkania prowadzone w naszej parafii przez ks. Jacka. Tam jest czytane Słowo Boże, a wszystkie zawiłości oraz trudności w rozumieniu są na bieżąco wyjaśniane. Jest to spotkanie wspólnotowe, więc to co mogło umknąć mojej uwadze zostaje wskazane przez pytania innych osób. Te wspólnotowe spotkania doprowadziły

mnie do pogłębienia osobistych spotkań z Panem, które przepełnione są większą radością i zrozumieniem Pisma Św.

Stanisława

Moja „przygoda” z Biblią zaczęła się kilkanaście lat temu, w czasie gdy starszy syn został ministrantem. Ojciec Roman – opiekun ministrantów bardzo dbał o solidną formację swoich podopiecznych. Swoją uwagę skupił także na ich rodzinach. Dla rodziców zorganizował spotkania nad Ewangelią św. Łukasza. Wcześniej próbowałam czytać Pismo św., ale byłam mało wytrwała, gdy napotykałam trudności w zrozumieniu tekstu zniechęcałam się i zamykałam święta Księgę na bardzo długo. Tym razem było zupełnie inaczej – praca z tekstem Ewangelii w grupie, własne przemyślenia i dzielenie się swoimi myślami z innymi a przy tym umiejętna pomoc o. Romana. W domu zaczęłam czytać Pismo św. już nie jak powieść, lecz jak przesłanie od Kogoś, kto chce mi powiedzieć coś bardzo ważnego.

W parafii Odkupiciela Świata bardzo brakowało mi takich spotkań, dlatego ucieszyła mnie propozycja ks. Jacka, żeby poniedziałkowe wieczory poświęcić na czytanie i rozważanie Słowa Bożego. W czasie naszych spotkań czytając Ewangelię św. Marka za ewangelistą zadawaliśmy sobie pytanie: kim jest Jezus? Kolejne rozdziały dawały odpowiedź na to pytanie, ale nie tak od razu. Często tekst był dla nas mało czytelny, uwarunkowania historyczne niezna- ne i wtedy pomoc ks. Jacka była niezbędna. Ostatnio czytamy Pierwszy List św. Pawła do Koryntian – przy analizie tego tekstu ks. Jacek jest nieoceniony.

Anna

Studia biblijne – dla każdego czy tylko dla biblistów?

Dlaczego ja, pracownik naukowy reprezentujący nauki ścisłe, zajmuję się studiami biblijnymi – czy obie te sprawy mają ze sobą coś wspólnego? W czasach studenckich nie myślałam o dogłębnym studiowaniu Biblii i znałam ją, delikatnie mówiąc, nienajlepiej. Ale praca naukowa sprawiła, że zaczęłam o tym myśleć: praca taka – przynajmniej w naukach ścisłych – wymaga bowiem DOGŁĘBNEGO zrozumienia tej działości, którą naukowiec się zajmuje. Bez takiego zrozumienia nie można ani tworzyć nowych rzeczy, ani przekazywać wiedzy studentom. Nabrałam chęci podobnego potraktowania niedzielnych czytań, z których często – znowu delikatnie mówiąc – nie wszystko rozumiałam. Potem pojawił się problem. Uczciwość naukowa i świadomość, że aby dobrze poznać Biblię, trzeba się nią zajmować dziesiątki lat, prawie PRZESZKODZIŁY mi w mojej drodze ku studiom biblijnym. Przecież nie znam hebrajskiego, greki, archeologii, o historii starożytnej mam raczej mętne pojęcie...

Prawie przeszkodziły... Pan Bóg jednak posłużył się moją pracą: zaczął ją sprytnie wykorzystywać, stawiając na mojej drodze różnych LUDZI. Wspólnota Taizé i zadania translatorskie, przed którymi bracia mnie zupełnie nieoczekiwanie postawili, potem przyjaciele z czasów duszpasterstwa akademickiego – Iwona i Krzysztof. Ci ostatni opowiadali mi o założonej przez siebie grupie Bibliophoros, o swoich planach. Słuchałam z uprzej-

mowe Studia Biblijne nie tylko prowadzą do pogłębienia wiedzy na temat Pisma Świętego, archeologii, geografii i historii biblijnej oraz języków biblijnych, ale także przygotowują do prowadzenia grup i kręgów biblijnych w różnych ośrodkach formacyjnych. Studia trwają dwa lata (cztery semestry). Zajęcia kursoryczne, wykłady monograficzne i ćwiczenia odbywać się będą w salach Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu co drugą sobotę, zgodnie z wyznaczonym planem. Nauka na PSB jest odpłatna (550 zł za semestr, możliwość zapłaty w ratach; wpisowe: 50 zł). Studenci otrzymują indeks PSB–PWT i mogą korzystać z bazy naukowo–dydaktycznej Papieskiego Wydziału Teologicznego. Absolwenci otrzymują świadectwo ukończenia Podyplomowych Studiów Biblijnych. Wykłady prowadzone są przez pracowników Papieskiego Wydziału Teologicznego oraz zaproszonych wykładowców.

Podyplomowe Studia Biblijne dają następujące uprawnienia: katecheci i nauczyciele kończący PSB mogą dołączyć dyplom do akt, starając się o awans zawodowy; dyplom PSB upoważnia do prowadzenia grup i spotkań biblijnych w ramach pracy grup modlitewno–formacyjnych.

Przyjmowanie zgłoszeń i szczegółowe informacje w Dziekanacie Studiów Podyplomowych PWT, ul. Katedralna 9, tel. (71) 327–12–00, w. 32, we wtorki, czwartki, piątki w godz. 14.00–16.00, w soboty w godz. 9.45–11.30 i 13.00–16.00 (w miesiącach wakacyjnych godziny otwarcia ulegają zmianie).

KOESPONDENCYJNY KURS BIBLIJNY

Organizatorem KURSU jest Wydział Pedagogiczny Wyższej Szkoły Filozoficzno–Pedagogicznej ”Ignatianum” w Krakowie.

Celem Korespondencyjnego Kursu Biblijnego jest umożliwienie dostępu i ułatwienie zrozumienia treści ksiąg zarówno Nowego jak i Starego Testamentu.

Uczestnikiem Korespondencyjnego Kursu Biblijnego może być każdy zainteresowany Pismem św. Chętnym nie stawia się żadnych ograniczeń, np. wiek, wykształcenie itp.

Oplaty za udział w Korespondencyjnym Kursie Biblijnym związane są jedynie z pokrywaniem kosztów otrzymanych materiałów kursu (pojedynczy zeszyt kosztuje około 6,00 zł) oraz kosztów przesyłki (opłata za znaczki pocztowe). Opłaty uiszcza się po otrzymaniu materiałów.

Zgłoszenia uczestnictwa w Korespondencyjnym Kursie Biblijnym należy kierować na adres:

Zbigniew Marek SJ

ul. Zaskale 1

30–250 Kraków

„Kurs Biblijny”.

Pod tym samym adresem można także otrzymać dodatkowe informacje. Organizatorzy proszą w tym przypadku o dołączenie koperty z podanym adresem i nalepionym znaczkiem pocztowym.

Pomagamy domowi starców w Gródku Podolskim na Ukrainie

Poprzez Parafialny Zespół Caritas objęliśmy stałą opieką Dom Starców w Gródku na Podolu. W dniach 24 kwietnia – 1 maja delegacja naszych parafian, policjantów i sponsorów zawiozła na Ukrainę dary, które wspólnie zbieraliśmy przez cały okres Wielkiego Postu.

PODZIĘKOWANIE DLA WSZYSTKICH DARCYŃCÓW

Dzięki otwartym sercom wielu ludzi sprawiliśmy ogromną radość Pensjonariuszom „Domu Miłosierdzia” – Domu Starców w Gródku na Ukrainie. Słowa

„Dom Miłosierdzia” w Gródku na Podolu.

nie są w stanie wyrazić tamtej rzeczywistości w której żyją starzy, schorowani, biedni ludzie, których przygarnął pod dach Ks. Wiktor Tkacz – Dyrektor „Domu Miłosierdzia” w Gródku na Podolu.

W imieniu Księdza Dyrektora, w imieniu Pensjonariuszy przekazuję wyrazy wdzięczności Wszystkim Ludziom Dobrej Woli, którzy odpowiedzieli na nasz apel i przekazali rzeczy materialne, o które prosiiliśmy i środki finansowe.

Jak ogromna to jest pomoc niech świadczy fakt, że Dyrektor tego „Domu Miłosierdzia” nie otrzymuje żadnej pomo-

Pokój chorych w „Domu Miłosierdzia”.

cy instytucjonalnej z Ukrainy, ani od Państwa, ani od władz miasta, ani od ludzi tam mieszkających bo są biedni. Jeden raz w miesiącu otrzymuje skrzynkę jaj z fermy kur i czasami uda się wyżebrać mąkę, żeby można upiec chleb we własnym zakresie. Sam Dyrektor mówi, że to iż ten dom funkcjonuje to cud i dobra wola ludzi w Polsce, którzy wspomagają go jak mogą. Caritas Polska wspomaga Dom finansowo, żeby było na zapłatę dla pracowników, reszta pozostaje w rękach życzliwych ludzi.

Poprzez Parafialny Zespół Caritas chcemy nieustannie wspomagać ten konkretny Dom i ludzi tam przebywających. Uważamy, że konkretny jeden cel to konkretna nie rozmydlona postawa pomocy.

Dlatego będziemy nieustannie prosić o konkretne dary.

Najbardziej i nieustannie potrzebne są:

- pampersy dla dorosłych
- środki czystości wszelakie od szamponów po proszek do prania
- herbata
- ręczniki
- środki finansowe

**WSZYSTKIM DARCYŃCOM
I LUDZIOM WRAŻLIWYM SKŁADAMY
STAROPOLSKIE BÓG ZAPŁAĆ!**

I ośmielamy się prosić o dalsze wsparcie.

*Z wyrazami wdzięczności
i poważaniem*

Ks. Stanisław Stelmaszek – proboszcz

ROZMOWA Z KSIĘDZEM ALEKSANDREM RADECKIM

Ojcem duchownym wrocławskiego seminarium duchownego

Kim jest Ojciec duchowny w seminarium? Na czym polega jego praca?

Ojciec duchowny należy do grona moderatorów, czyli wychowawców pracujących na rzecz ukształtowania przyszłych kapłanów i ma do spełnienia bardzo specyficzną funkcję, zajmując się formacją wewnętrzną alumnów.

Gdybyśmy chcieli pokazać miejsce pracy Ojca duchownego pokazemy najpierw kaplicę, gdzie jego zadaniem jest organizowanie nabożeństw, rekolekcji, dni skupienia, konferencji ascetycznych. Z drugiej strony pokażemy jego mieszkanie, które jest jakby powiększonym konfesjonalem. Tam odbywają się rozmowy indywidualne a także spowiedzi, w czasie których klerycy szczerze, mając zapewnioną zupełną wolność i dyskrecję mogą omawiać swoje problemy, radzić się, prosić o pomoc

w konkretnych sytuacjach swojego życia duchowego. Te rozmowy z alumnami są ważne zwłaszcza na poszczególnych etapach życia seminarijnego, gdy podejmowane są decyzje o zrobieniu kolejnego kroku na drodze ku kapłaństwu.

Jak zostaje się Ojcem duchownym? Czy trzeba skończyć jakąś specjalną szkołę?

Najpierw trzeba przyjąć święcenia kapłańskie i zdobyć choćby minimalne doświadczenie w pracy kapłańskiej. Po jakimś czasie biskup

może wysłać konkretnych ludzi na studia specjalistyczne, np. na Katolicki Uniwersytet Lubelski czy do Rzymu, gdzie przyszedł ojciec duchowny zdobywa odpowiednią wiedzę, poznaje różne formy duchowości chrześcijańskiej i pogłębia swoją zażyłość z Bogiem po to, by stać się dobrze przygotowanym specjalistą w tej dziedzinie.

Druga droga, która zdarza się w praktyce znacznie częściej, to kapłani odwołani z placówek duszpasterskich i podejmujący pracę w seminarium na podstawie swojego doświadczenia. Jest zrozumiałe, że przedstawiciele tej grupy kapłanów nieustannie uzupełniają swoją wiedzę przez osobiste studium i lekturę, ale też z własnej inicjatywy powołali do istnienia swoistą szkołę Ojców duchownych.

Taką właśnie szkołę skończyłem – trwała ona dwa lata. Była to bardzo interesującą formą pogłębienia wiedzy, bo oprócz wykładów mieliśmy możliwość wymiany osobistych doświadczeń, a grono kilkudziesięciu Ojców -studentów reprezentowało całą Polskę – zarówno seminaria zakonne jak i diecezjalne.

Jak wygląda formacja do kapłaństwa w seminarium diecezjalnym, a w szczególności w naszym seminarium wrocławskim?

Seminarium trwa sześć lat. Ktoś mógłby się dziwić, po co tak długo

uczyć się odprawiać mszę świętą? Ale przecież ta seminaryjna sześciolatka obejmuje dużo większy zakres wiedzy i formacji. Czas studiów podzielony jest na szereg etapów.

Najpierw – i to jest specyfika seminarium wrocławskiego – mamy tzw. Annus Propedeuticus w Henrykowie, czyli rok przygotowawczy, rok pierwszy, który stanowi swoiste przejście między życiem w świecie a życiem w seminarium.

Patrząc pod kątem kształcenia kapłanów jutra, można te sześć lat podzielić na trzy główne okresy: najpierw dwa lata filozofii, potem trzy lata studiów teologicznych, które kończą się obroną pracy magisterskiej i w końcu rok szósty, poświęcony prawie w całości na praktyki duszpasterskie w parafiach. Na tych praktykach diakoni próbują stawiać swoje pierwsze kroki zarówno na ambonie, jak i w katechezie czy posługując przy pogrzebach i chrztach.

Można jeszcze inaczej popatrzeć na ten czas formacji seminaryjnej, ukazując poszczególne stopnie zbliżania się do kapłaństwa. Najpierw okres pierwszy, gdy kleryk chodzi jeszcze w stroju cywilnym aż do obłóczyn, które są zawsze 8 grudnia na trzecim roku; potem kolejno posługa lektoratu – również na trzecim roku, akolitat na koniec czwartego roku, święcenia diakonatu po piątym roku i finał w postaci świeceń kapłańskich.

Czym różni się formacja w seminarium diecezjalnym od formacji zakonnej? Czym różni się po święceniach życie księdza diecezjalnego od zakonnika?

Zakonnicy, oprócz tych wszystkich rzeczy, które zostały do tej pory wymienione, podejmują się życia według rad ewangelicznych, składając kilkakrotnie śluby czasowe, a w końcu śluby wieczyste: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Formacja w zakonie poprzedzona jest kandydaturą – postulatem i nowicjatem. Potem dopiero zaczynają się studia – tak jak dla kleryków diecezjalnych. Na tym etapie formacja jest do tego stopnia bliska, że we wrocławskim seminarium razem z klerykami diecezjalnymi na wykłady chodzą klerycy zakonnicy.

Życie zakonne obejmuje w swojej specyfice obowiązek życia wspólnego – zakonnicy całe życie mieszkają we wspólnotach klasztornych większych lub mniejszych. Jak wiemy, życie księdza diecezjalnego wygląda inaczej, zwłaszcza w małych parafiach, gdzie ksiądz mieszka najczęściej sam. Najistotniejszą różnicą jest zatem składanie uroczystych ślubów oraz życie wspólne. Specyfika życia zakonnego polega też na realizacji charyzmatu założyciela danego zgromadzenia. Troszkę inaczej wygląda to więc u franciszkanów, troszkę inaczej u dominikanów itd. W całym tym bogactwie różnorodności form życia zakonnego wypowiada

się Duch Święty, obdarzając różnymi charyzmatami dla potrzeb Kościoła.

Jak rozpoznać powołanie do kapłaństwa? Jakie są oznaki powołania?

Jest to pytanie trudne, ponieważ mogą istnieć pewne znaki zewnętrzne, które sugerują, że dany człowiek interesuje się taką drogą życia i być może podejmie decyzję wstąpienia do seminarium, ale na pewno Czytelnicy spotkali takich kleryków czy księży, co do których nikt nie przypuszczał, że to właśnie oni znajdują się w seminarium! Zatem mamy znów do czynienia z jakąś niezwykle tajemnicą. Dlatego w rozpoznawaniu powołania bardzo ważny jest najpierw ten wewnętrzny nasłuch, jaki prowadzi człowiek z Bogiem. Przecież z inicjatywą powołania występuje Bóg! Nie może być tak, że to mama chce mieć syna księdza, że to babcia ma powołanie; sam kandydat musi mieć świadomość, że Bóg go woła i zaprasza do współpracy z Sobą.

Ta wewnętrzna pewność, to wewnętrzne przekonanie przyszłego księdza, że to jest rzeczywiście jego droga, musi jeszcze potwierdzić Kościół. Potwierdzeniem jest już samo przyjęcie kandydata do seminarium, a później wypowiedzi spowiednika, kierownika duchowego, księdza proboszcza, który alumnowi pisze opinie i wreszcie udzielenie mu świeceń kapłańskich.

Rozpoznawanie powołania może trwać dosyć długo, stąd trzeba dać

sobie pewien czas, bo nie bez znaczenia są emocje i różne doświadczenia życiowe. Dlatego dobrze jest, że przygotowanie do życia kapłańskiego dokonuje się poprzez przechodzenie kolejnych etapów formacji i za każdym razem zmusza młodego człowieka do sprawdzenia, na jakim fundamencie buduje on swoją wolną i zdolną do ofiary decyzję.

Czy seminarium stwarza jakieś okazje do wcześniejszego rozpoznania powołania?

Seminarium otwiera się na ludzi rozważających możliwość życia kapłańskiego w ten sposób, że organizuje różne spotkania na terenie tej uczelni. Są to dni skupienia, które organizuje się dla mniejszych grup czy też tradycyjne rekolekcje dla młodzieży męskiej w okresie ferii zimowych. Program ćwiczeń duchowych jest tak ułożony, by dotyczył tematów związanych z pogłębianiem wiary, życia religijnego, a także tematów wprost związanych z powołaniem. Istnieje wtedy – w klimacie wyciszenia i modlitwy – okazja do indywidualnych spotkań z księżmi, pracującymi w seminarium, a po rekolekcjach możliwość kontaktów korespondencyjnych. W listach – także tych elektronicznych – młodzi ludzie mogą postawić wszelkie pytania, na które otrzymują odpowiedź, czasem zachętę do osobistego spotkania, rozmowy czy spowiedzi św.

Inną formą kontaktów młodych z seminarium są wyjazdy kleryków do parafii, np. w ramach tzw. niedzieli powołaniowej. Klerycy modlą się wtedy z wiernymi, głoszą słowo Boże i konferencje, rozmawiają z grupami stanowiącymi Liturgiczną Służbę Ołtarza, opowiadają o życiu seminarium, czasem grają w piłkę z miejscowymi drużynami, a uzdolnieni muzycznie organizują koncerty.

Co trzeba zrobić, żeby wstąpić do seminarium?

Po nabraniu wewnętrznego przekonania, że jest to Bóg, który wzywa młodzieńca, trzeba pokonać wszelkie trudności, jakie się objawiają po podjęciu takiej decyzji i przy jej przekazaniu – często ze strony rodziców. Następny krok powinien zaprowadzić kandydata do jego księdza proboszcza i katechety, którzy wystawiają pisemną opinię. Wreszcie przyszły kleryk powinien zgłosić się do seminarium na wstępną rozmowę, po której otrzymuje wskazówki odnośnie dokumentów, egzaminów itd. Od niedawna informacje dla zainteresowanych drogą ku kapłaństwu znajdują się w internecie na stronie www.seminarium.wroclaw.pl

Zapraszamy!

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiał ks. Jacek Froniewski

Portal przeznaczeni.pl powstał pół roku temu. To pierwszy i jak dotąd jedyny polski serwis przeznaczony dla niezamężnych i nieżonatych katolików. Jego charakter zdecydowanie odbiega od formuły portalu randkowego czy biura matrymonialnego. Celem przeznaczeni.pl jest umożliwienie wzajemnego spotkania tym, którzy szukają miłości na całe życie a jednocześnie chcą budować swoje przyszłe małżeństwo i rodzinę na chrześcijańskich wartościach. Dlatego pełna nazwa brzmi: przeznaczeni.pl – **Strefa Ludzi z Wartościami**. Pierwowzorem projektu

spotkań grupowych przez Strefowiczów dla Strefowiczów. Każdy może zaproponować czas, miejsce, rodzaj spotkania (wspólna modlitwa, koncert, bal, towarzyskie pogaduchy itp.) i zaprosić na nie inne osoby, które wcześniej potwierdzają swoją obecność. Dzięki temu działalność Strefa w coraz większym stopniu przenosi się ze świata wirtualnego do realnego.

W planach rozwoju Strefy przeznaczeni.pl znajduje się dalsza promocja kultury i rozrywki zgodnych z wartościami

www.przeznaczeni.pl

był podobny amerykański serwis, który po 7 latach działalności może pochwalić się ponad 370 małżeństwami i 140 zareczonymi parami.

Użytkownicy przeznaczeni.pl nazywają siebie Strefowiczami, a portal w skrócie: Strefą. W ciągu 6 miesięcy w Strefie zarejestrowało około 7 tysięcy osób. Największą grupę stanowią młodzi ludzie w wieku od 20 do 35 lat, ale trafiają tu także nawet 50- i 60-latkowie. Strefa zaczyna przynosić owoce: kilkadziesiąt osób odnalazło swoją drugą połowę, a wśród nich trzy pary planują ślub w obecnym roku.

Od grudnia wielkim powodzeniem w Strefie cieszy się kalendarz spotkań – jest to narzędzie ułatwiające organizację

chrześcijańskimi i dających możliwość bliższego poznania się Strefowiczów w rzeczywistości realnej. Od marca 2006 w przyspieszonym tempie postępują też prace związane z rozbudową merytoryczną sekcji poświęconych relacjom damsko – męskim, małżeństwu, rodzinie i wierze. Wiosną i latem planowane są wspólne wyjazdy formacyjne i turystyczne dla chętnych Strefowiczów.

Strefowiczem ma szansę zostać każdy niezamężny/nieżonaty i pełnoletni katolik, otwarty na to, że nawiązana w Strefie przyjaźń może doprowadzić do małżeństwa...

Wystarczy założyć konto na: www.przeznaczeni.pl

Kronika parafialna

Tegoroczny Wielki Post Parafianie z Polanki przeżywali tradycyjnie uczestnicząc w nabożeństwach Gorzkich Żali, Drogi Krzyżowej i rekolekcjach. Nauki rekolekcyjne poprowadził ks. prof. Zbigniew Morawiec, zwracając uwagę m.in. na wartość modlitwy przeżywanej na sposób Jana Pawła II. Podczas nabożeństw Drogi Krzyżowej skupieniu się na kolejnych zdarzeniach męki Pańskiej pomogły, wyświetlone na ekranie, obrazy stacji Drogi Krzyżowej z naszego kościoła.

Maturzyści podczas Drogi Krzyżowej na wałach Jasnej Góry

18 marca ks. Jacek zorganizował pielgrzymkę na Jasną Górę dla maturzystów z X LO.

2 kwietnia cały świat obchodził I rocznicę śmierci Jana Pawła II. W naszej parafii z udziałem Policjantów dolnośląskich i ich orkiestry, została odprawiona Msza św. w intencji rychłego wyniesienia na ołtarze naszego Papieża. Wieczorem o 21.00 nasz kościół wypełnił się wiernymi, którzy Apelem Jasnogórskim i światłem świec uczcili rocznicę odejścia do domu Ojca wielkiego człowieka, papieża, Polaka.

Apel Jasnogórski 2 kwietnia 2006

Wielki Tydzień w naszej parafii został rozpoczęty Niedzielą Palmową. Podczas Mszy św. poświęcone palmy przyniesione do kościoła przez Parafian. Najpiękniejsze, o chrześcijańskiej wymowie, były te z czerwonym serduszkami, przygotowane przez Panie z Parafialnego Caritas. Dzięki datkom za te palmy Caritas, przygotował dary serca, które pozwoliły najuboższym członkom naszej wspólnoty parafialnej przygotować skromny świąteczny stół wielkanocny. Również, przez okres Wielkiego Postu, Zespół Caritas zbierał „jałmużnę wielkopostną”- dary parafian dla mieszkańców domu starców w Gródku na Ukrainie.

Akademia przygotowana przez dzieci ze SP 50 z okazji pierwszej rocznicy śmierci Jana Pawła II

W Niedzielę Miłosierdzia Bożego, naszą parafię odwiedził ks. Kardynał Henryk Gulbinowicz, aby 49 młodym parafianom udzielić Sakramentu Bierzmowania. Po Mszy św. Ks. Kardynał został uhonorowany przez Radę Parafialną specjalnie przygotowanym medalem za zasługi dla naszej wspólnoty parafialnej, szczególnie za wielki osobisty wkład w wybudowanie dla mieszkańców naszego osiedla kościoła parafialnego pełniącego również rolę pomnika-votum wdzięczności Bogu za 1000 lat biskupstwa wrocławskiego.

Delegacja Rady Parafialnej wręcza okolicznościowy medal kard. H. Gulbinowiczowi

24.04. delegacja naszej parafii z ks. Proboszczem na czele, zawiozła żywność, środki czystości, pościel i odzież, złożone przez parafian jako jałmużna wielkopostna, dla mieszkańców domu starców w Gródku na Ukrainie. Obdarowani nasi bracia w wierze, w prostych ale bardzo serdecznych słowach dziękowali za naszą pamięć o ich podstawowych potrzebach.

3 maja, w święto M.B. Królowej Polski, w naszym kościele poświęcony został obraz Matki Bożej Pomocy Nieustającej, ufundowany przez naszego parafianina, Pana Eugeniusza Perfikowskiego. Genezę i głęboką symbolikę tego wizerunku M. Bożej pięknie objaśnił O. Eugeniusz Karpień -redemptorysta z Krakowa.

Niedziela, 7 maja, była wyjątkowym dniem dla młodych rodzin naszej parafii. W tym dniu **63-cioro** dzieci przystąpiło po raz pierwszy do Komunii św. Rodzicom dzieci pierwszokomunijnych i ks. Adriano wi serdecznie dziękujemy za ufundowanie oryginalnej kamiennej kropielnicy dla kościoła parafialnego.

14 maja pierwszą rocznicę przyjęcia Pana Jezusa do swoich serc obchodzili czwartoklasiści z naszej parafii. Dziewczynkom i chłopcom i ich rodzinom życzymy pragnienia częstego spotkania się z Chrystusem Eucharystycznym.

Ks. Proboszcz w poszukiwaniu najlepszych i najtańszych sposobów dokończenia budowy naszego kościoła zakupił specjalne rusztowania, które, ze względu na uniwersalny charakter, pozwolą prowadzić prace na wysokości w kościele i na zewnętrznych murach, a także podczas prac naprawczych np. oświetlenia. Koszt tej inwestycji wyniósł 29 000 zł. Zakup był możliwy, dzięki comiesięcznym cegiełkom składanym przez Parafian za pośrednictwem Współpracowników Rady Parafialnej.

W kwietniu i maju trwały prace budowlane w naszym kościele. Dokonano malowania ścian nawy głównej, postawiono parkan i główną bramę wjazdową na plac kościelny, wykonano prace ziemne pod budowę chod-

Panowie z parafii ustawiają nowe rusztowania

nika od strony ulicy Macedońskiej. Do pomocy przychodziło niewielu Panów. Tym bardziej jesteśmy wdzięczni niestrudżonym parafianom: J. Kwiatkowskiemu, Z. Bawol-

skiemu, F. Budojowi, K. Sroce, E. Perfikowskiemu, E. Milewskiemu i kilku innym Panom, za ich odpowiedzialność i poświęcenie dla dobra całej wspólnoty parafialnej.

Rodzicom wykazującym odpowiedzialność za swój kościół parafialny i Współpracownikom Rady Parafialnej serdecznie dziękujemy w imieniu ks. Proboszcza za ofiary przekazywane na budowę kościoła; w marcu wpłynęła kwota 8 085,50 zł od 24,6%, a w kwietniu 8 131 zł. od 27,4%, rodzin naszej parafii. Jednocześnie apelujemy do tych Parafian, którzy nie włączają się do akcji comiesięcznych cegiełek na dokończenie budowy naszego kościoła parafialnego o wykazanie zrozumienia. 1/3 rodzin parafialnych nie jest w stanie ukończyć budowę kościoła i jednocześnie go utrzymywać. Potrzebna jest solidarność wszystkich rodzin katolickich zamieszkujących w naszej parafii!

*„Nasz dom tam, gdzie ojców Naszych ziemia
Nasz dom tam, gdzie ich mogiły
Gdzie szumią dziadów naszych drzewa
I gdzie nas matki rodziły...”*

*„Człowiek żyje tak długo
jak długo trwa pamięć o nim”*

SARFIED – sprzątanie, pielęgnacja i dekoracja grobów z Wrocławia i okolic

Firma nasza specjalizuje się w świadczeniu kompleksowych usług związanych z opieką nad mogiłami. Oferta nasza obejmuje:

- *Czyszczenie nagrobków*
- *Uprzątnięcie bezpośredniego otoczenia nagrobka (usunięcie śmieci, liści, zbędnej roślinności, zagrabienie terenu, odśnieżenie).*
- *Zapalenie znicza*
- *Dekorowanie grobu kwiatami*
- *Obsadzenie grobu i jego otoczenia roślinami (kwiatami jednorocznymi, trawą, krzewami) i ich pielęgnacja.*
- *Rocznicowe zapalenie świec lub zniczy, ułożenie wianek i kwiatów (na życzenie z szarfami z dedykacją).*
- *Kontakt w imieniu klientów z administratorami cmentarzy w celu utrzymania grobu (20-letnie opłaty prolongacyjne)*

Możliwość zawarcia umowy na wykonanie usługi jednorazowo, wielokrotnie w wyznaczonych datach, cyklicznie lub stale.

TELEFON: 0 609 531 936 www.dbamyogroby.pl

LISTA DZIECI PRZYSTĘPUJĄCYCH DO PIERWSZEJ KOMUNII ŚW. 2006

Aleksiejuk Mateusz
Antosz Adrian
Bigoraj Daniel
Bogucki Mariusz
Bolczak Monika
Boruc Zuzanna
Broź Katarzyna
Bujak Karolina
Chabielska Zuzanna
Chmiel Monika
Chmiel Kamila
Cłapka Wojciech
Cytawa Żaneta
Formusiewicz Kornelia
Gąsiorek Piotr
Gil Roksana
Jamka Konrad
Jankowski Patryk
Karpowicz Monika
Kasjan Kamil
Kazimierzczak Paulina
Klimczak Kinga
Korniak Jakub
Korniak Mateusz
Korza Tomasz
Krawczyk Karolina
Krawczyk Michał
Lass Wojciech
Łapacz Magdalena
Ławrynowicz Michał
Łozowski Damian
Magdalen Anna

Małyszewicz Agnieszka
Mataj Filip
Nowicka Patrycja
Pasek Martyna
Piekarski Marcin
Platenik Aleksandra
Przyszlakiewicz Magdalena
Pszczółowski Julian
Rakowicz Monika
Rodak Bartłomiej
Rydlińska Martyna
Rzadki Filip
Rząsa Dominik
Samorek Dominik
Schwede Dominika
Skowron Anna
Snopkowski Damian
Sowul Ewelina
Stania Angelika
Szatkowski Wojciech
Szcześniak Mateusz
Świstak Natalia
Tomasik Adam
Ucińska Joanna
Wasilewski Gracjan
Wesołowski Sebastian
Więcek Kamil
Wilk Aleksander
Wińczuk Aleksandra
Wojniak Łukasz
Żebryk Patryk

Bierzmowanie w naszej parafii

23 kwietnia ks. Kard. Henryk Gulbinowicz udzielił w naszej parafii sakramentu bierzmowania 49 osobom. Ta uroczystość była też okazją do wręczenia przez Radę Parafialną Kardynałowi okolicznościowego medalu dla zasłużonych dla naszej Wspólnoty. Uroczystość zaszczytili swoją obecnością m.in.: Marszałek Sejmiku Dolnośląskiego P. Wróblewski, senator A. Jaroch, poseł W. Kiljan i Komendant Wojewódzkiej Policji A. Matejuk.

Bierzmowani 2006:

Abramowicz Agata
Aleksiejuk Monika
Augustyniak Julita
Bartoń Sylwester
Bugajska Dorota
Cieplik Sonia
Danelska Izabella
Dobrzeńska Ewa
Drzewiecka Sylwia
Dziadosz Marta
Ficoń Magdalena

Gibski Damian
Głębocka Iwona
Hewusz Marcin
Kamińska Elżbieta
Kowalska Marta
Kranc Kamil
Kwiatkowska Ewa
Lichuta Agnieszka
Lubomska Agata
Łaba Kamil
Łuczka Joanna
Łunkiewicz Zofia
Malinowski Łukasz
Matys Krystyna
Mazij Michalina
Niewiadomska Aleksandra
Nowak Bartosz
Nycek Łukasz
Pajda Aleksandra
Patuszyński Maciej
Podsiedlik Kinga
Reszczyński Artur
Rupotacki Tomasz
Sidelnik Agnieszka
Stępień Mateusz
Sutarzewicz Marcin
Tuzinkiewicz Bartosz
Tworek Mirosław
Wasieczko Magdalena
Wąsowicz Iga
Wojciechowski Krzysztof
Wojniak Bartosz
Wojtusik Piotr
Wojtusik Przemysław
Zachwiej Mateusz
Zajączkowska Kamila
Zatłokiewicz Jolanta
Zielińska Dorota

MSZE ŚWIĘTE

w dni powszednie: 6³⁰ i 18⁰⁰
w lipcu i sierpniu tylko o 18⁰⁰
w niedziele: 7³⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 18⁰⁰
(w lipcu i sierpniu w niedziele
nie ma mszy o 18⁰⁰ natomiast jest
msza o 20³⁰)

w święta zniesione:

6³⁰, 10⁰⁰, 18⁰⁰

Spowiedź święta

30 min. przed każdą mszą św.

Sakrament Chrztu św.

udzielany jest w każdą drugą niedzielę
miesiąca na mszy św. o godz. 11⁰⁰

NOWE TYSIĄCLECIE

NOWE TYSIĄCLECIE –
kwartalnik parafii
Odkupiciela Świata

Redaguje zespół, redaktor
prowadzący - ks. Jacek Froniewski

opiekun – ks. Stanisław Stelmaszek

adres redakcji: ul. Macedońska 2,
51- 113 Wrocław

e-mail: remundi@archidiecezja.wroc.pl

WYDAWCA: Parafia rzym.-kat.
pw. Odkupiciela Świata we
Wrocławiu

numer zamknięto 26.05.06.

Parafia Odkupiciela Świata

ul. Macedońska 2, 51-113 Wrocław
tel./fax 071/327 50 45
www.odkupiciel.archidiecezja.wroc.pl

Konto parafii:

Bank Millenium S.A

28 1160 2202 0000 0000 6012 4586

Konto Parafialnego Zespołu

Caritas:

Bank Millenium S.A

70 1160 2202 0000 0000 6012 4606

Kancelaria parafialna

czynna w poniedziałki, środy i piątki
w godz. 17⁰⁰ - 18⁰⁰

w lipcu i sierpniu tylko w piątki
w godz. 8⁰⁰ - 9⁰⁰ i 17⁰⁰ - 18⁰⁰

Dyżur charytatywny

wtorki i piątki w godz. 17⁰⁰ - 18⁰⁰
w starej kaplicy

KSIĘŻA

ks. Stanisław Stelmaszek – proboszcz

ks. Adrian Horak

ks. Jacek Froniewski

Zajrzyj na stronę naszej parafii
w internecie!!!

„Nowe Tysiąclecie” – online!!!

www.odkupiciel.archidiecezja.wroc.pl

Komunia 2006

Bierzmowanie 2006